the Lord, as in the days of old and as in bygone years.1 וערבה Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasing to

offering; the wine-offering came before the *musaf* (additional offerings [of Shabbat and the Festivals]; the *musaf*-offerings preceded offering of pancakes; the offering of pancakes preceded the wine five cups [of the menorah], the cleaning of the five cups [of the menorah] preceded the sprinkling of the blood of the daily burnt-offering; the sprinkling of the blood of the daily burnt-offering preceded the cleaning of the remaining two cups [of the menorah]; the wood came before the removing of the ashes from the inner altar; the second pile [from which fire was taken for the incense-offering]; the second pile for the incense-offering was arranged before the placing of burn on it the fat of the peace-offerings"2 - with this all the offerings "And [the Kohen] shall arrange the burnt-offering on the altar, and censers preceded the daily afternoon burnt-offering, as it is written offering preceded the meal-offering; the meal-offering preceded the daily burnt-offering; the burning of the parts of the daily burntoffering; the incense-offering preceded the burning of the parts of the cleaning of the two cups [of the menorah] preceded the incense Shaul. The large pile of wood was arranged on the altar before the were completed.3 the placing of the two censers with frankincense; the frankincense removing of the ashes from the inner altar preceded the cleaning of the the authority of tradition and in accordance with the view of Abba אביי Abbaye recounted the order of the daily priestly functions on

captive. אנא We implore You, by the great power of Your right hand, release the

Accept the prayer of Your people; strengthen us, purify us, Awesome One.

Mighty One, we beseech You, guard as the apple of the eye those who seek Bless them, cleanse them; bestow upon them forever Your mercifu

Powerful, Holy One, in Your abounding goodness, guide Your

שקו צית יניל פורק חקיב טניע

Only and Exalted One, turn to Your people who are mindful of Your

ברוך Blessed be the name of the glory of His kingdom forever and ever Accept our supplication and hear our cry, You who knows secret thoughts

When Tachnun is not said, the following paragraph is omitted

at its appointed time and to burn the incerse-offering at its proper time, with the the incense-offering are discontinued, and we have neither Kohen officiating, nor Now, through our sins the Bet Hamikdash is destroyed, the daily sacrifice and Kohanim officiating, the Levi'im chanting, and the Israelites attending the service Master of the worlds, You have commanded us to offer the daily sacrifice

> וערבָּה לַיִּי מִנְחַת יְהוּרָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוּלֶם וּכְשָׁנִים קּוְמֵוּנִיוֹת: אַבַּיִּי הַוְּהְ מְסַוּר סֵהֵר הַמַּעְרָכָּה מִשְׁמָא דְּנְּסְרָּא. אַבַּיִּי הַוְּהְ מְסַוּר סֵהֵר הַמָּעִרְכָּה מִשְׁמָא דְּנְסְרָא. שְׁתֵּי נֵרוֹת ְ לוֹנֵמֶת לִקְלְנֶת וְקְאָנֶת לוּנֶמֶת לְאַבְּרִם . הַמְּמִיר וְרֵם הַהְּמִיר קּוֹדֶם לְהַמְּבָת שְׁהֵי נֵרוֹת ְ וַהַּמְבָת לְהַשְּׁבָת חָמֵשׁ גַרוֹת, וְהַשְּׁבָּתְ חָמֵשׁ גַרוֹת קוֹן מֶת לְדִם למערכה שניה של קאנת, ומעים, וסדור שני גוני עצים למערכה שניה של קאנת, ומערכה שניה של קאנת לְיִמִר שָׁל בִין הְעִרְבָּוִם. שָׁנָאָמֵר וְעָרֵךְ עְלֶדְ, הָעלָה לונם לנישון כובת הפניכי ונישון כובת הפניכי לְמִנְחָה וּמְנְחָה לְחֲבִּמִּין, וַחֲבִּמִּין לְבְּוֹיכִּוֹ/ וְבְּוֹיכִּוֹן, וַקְּוֹבְנוֹת כְּלָם: וְהַקְמִיר עְּלֵיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלְמִים, למוספין, ומוספין アプレグロ

במיר צתינ נניד יכיש לריע שם"ן

> קבל רנת עקה שלבנו שהונו נונא. נא נבור דורשי יחודה בּבְבַת שָׁכְנִם. אָנָא בְּכְהַ נְּדְלֵת יְמִינְךְ מַמִּיר צְרוּנָה.

בְּרוּךְ שָׁם בְּבוּר מַלְכוּתוּ לְעוּלֶם וָעֶרְ: שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע העלומות . ניסין לענים לנים מולף ניטק 'אלטף. לוכם סניים נוסמ, אולטיף טמור לאלם. יַנִיר נּאָה לְצִמְּה פְּנֵה זוּבְרִי קְּרָשְׁתֵּה.

ניום שחץ חומרים החנק חין חומרים זה:

הַנִּיִּקְרָישׁ וּבַשֵּׁל הַּקְּמִיד וְהַבְּּטְרֵת, וְאֵין לֵנוּ לֹא כֹהֵן בַּעְּבוֹדְתוּ, וְלֹא וּלְוִים בַּרוּכָנָם, וְיִשְׁרָאֵל בְּטְעָמֶדֶם, וְעַהָּה בַּעְוֹנוֹתִינוּ, חָרֵב בִּית יְלְהַלְמִים אָבְּה צִּיִיתֵנוּ לְהַלְרֵיב קּוְבּן הַהָּמִיד בְּמּוֹעֵדוֹ , רְבוֹן הְעוּלְמִים אָבְּה צִיִּיתֵנוּ לְהַלְרֵיב קּוְבּן הַהָּמִיד בְּמוֹעֵדוֹ

רנו"א א) מלאכי נ' ד: ב) יומאל"נ ע"אנ ג) ויקרא ו ה:

Levi chanting, nor Israelite attending the service. Therefore, may it be Your will. Lord our God and God of our fathers, that the prayer of our lips be regarded and accepted by You as if we had offered the daily sacrifice at its appointed time, attended its service, and burned the incense-offering at its proper time, as it is said: We will render the prayer of our lips in place of the sacrifice of bullocks. And it is said: This is the law of the burnt-offering, the meal-offering, the sin offering, the guilt-offering, the consecration-offering, and the sacrifice of the peace-offering.

איזהו 1. Where³ were the places of sacrifice in the Bet Hamikdash? The most holy offerings were slaughtered on the north side of the altar. The bullock and the he-goat of Yom Kippur were slaughtered on the north side of the altar, their blood was received on the north side in a service vessel and was to be sprinkled between the staves of the Ark, toward the curtain of the Holy of Holies, and upon the golden altar. The omission of any one of these sprinklings invalidated the sacrifice. [The *Kohen*] poured out the rest of the blood at the western base of the outer altar; if, however, he failed to do so, it did not invalidate the sacrifice.

2. The bullocks and the he-goats which were to be burned were slaughtered on the north side of the altar. Their blood was received there in a service vessel, and was to be sprinkled toward the curtain of the Holy of Holies and upon the golden altar. The omission of one of these sprinklings rendered the sacrifice invalid. [The Kohen] poured out the rest of the blood at the western base of the outer altar; if, however, he failed

רפלת השתר בובני ולא ישראל במעמרו: לבן יהי ביון מלפנוך יו אלהיני הקרבני קרבן הקמיר במוערו ועמרני על מעמרו והקמורי הקמרח הקרבני קרבן הקמיר במוערו ועמרני על מעמרו והקמורי הקמרח בומנה, במה שנאמר ונשלמה פרים שפתיני: ונאמר זאת החורה בומנה, במה שנאמר ונשלמה פרים שפתיני ונאמר זאת החורה לעלה למנחה ולהשאת ולאשם ולמלואים ולובח השלמים:

פ"ו מה' ממידין פסק כרצק דפליגי מנוא שאול. מע"ם מהרמנ"ם משמיה הנמ ואדינא אםיי הוה מסדר סדר המערכה

אאנא שאול בענין הטבת הנרות וכו'

ינ"ל פו"כן שכן"ו צי"ה וכן"ב מנ"ע במ"ר צת"ב E"" 7" 1"11 בָרוּךְ שֵׁם כְבוּר מַלְכוּתוּ לְעוֹלֶם וְעֶר: שועתנו לבל, ושמע צעלתנו, יודע תעלמות: בּוֹכִם מַהַּנִם, רַחַמִּי צִּרְקְתְּדְּי תַּמִיד נְּמְלֵם: ַחָסִין קְרוֹשׁ, בְּרוֹב מּוּבְּךְ, נַהֵל עֵּדְתֶּךְ: חָסִין קְרוֹשׁ, בְּרוֹב מּוּבְךּ, נַהֵל עֵּדְתֶּךְ: נְא גְבּוֹר, דּוֹרְשֵׁי יִחוֹדְךְּ, כְּבְבַת שְׁמְרֵם:

רבון העולמים אתה צויתנו וכו'. טוב לכוון שעל ידי קריאה זו יועיל לנו מה שמקריב אליהו זכור לטוב התמידין בבית המקדש כמשז"ל - |שהוא מקריב תמידין בבה"מ אעפ"י שהוא שמם שהרי בקדושתו מה שאין אנו אומרים אחר הקטרת |יה"ר| כאלו הקטרנו וכו' כבר כתב הרב בית דוד ס'' תק"ג דלפי מתחילת הזמירות כסדר שלנו הספרדים עד סוף אנא בכח, ואח"כ ובכן וכך היתה עבודת התמיד וכו", רבון כל העולמים כמו שסידר הרב מהר"ם די לומאנו ואח"כ איזהו מקומן. ייייז מים שוסי די איז -ש נוהגים לומר סדר עבודת התמיד שתקן הרב עיר וקדיש מהר״ם די לונזאנו, ובעיני הסדר הנכון לומר שאמרו אם חיסר א' מסמניה וכו' חוששין אנו שמא חסרנו איזה סם.

והצרכות כתב האר"י ז"ל דהם צנפש הקריאה בחינת דיבור למעשה וכגון דא אריכה רצה, ועוד דהתפלה לריך תפלה שה' ברחמיו יעלה בפועל הוא בנפש ובעשייה, ומשו"ה האכ"י ז"ל דקיום המצות הוא בנפש שוה דיבור ומלוי ברום וקיום המלוה הדין היה שלא יעלה הלימוד כמעשה הוא ברום והוא ציצירה וא"כ מן וממקן עולם העשייה ומלמוד מורה למפלה, והמירון פשוט צמ"ש רצינו להעוסק במורה כך היא המודה שפשושנו כאלו הקלצנו וכו' וכיון ומקנו רו"ל לומר נמפלה שיהם שימ שרוא שיה שפתירונו כאלו דנחשב כאלו קיים המלוה מה לוכך רבון העולמים, אתה צויתנו, להקריב

בְּאַלוּ הַקְרַבְנוּ קְרָבּן הַתְּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ, שְּׁפְתוֹתֵינוּ חָשׁוּב וּמְקְבָּל וּמְרָצָה לְפְנֵיךְ. שְׁפְתֵינוּ. לְבֵּן וְהֵי רְצוֹן מִלְפְנֵיךְ וְהוֹה אֵלהֵינוּ וַאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיְהֵא שִׁיח בְּמֶעְמֶרוֹ, וְאַתָּה אָמַרְתָּ, וּנְשֵׁלְמָה פְּרִים קרבן התמיד במועדו, ולהיות בעבודתו, ולא לוי בדוכנו, ולא ישראל בְּמִעְמֶרְם. וְעְהָּה בִּעְוֹנוֹתֵינוּ, חֶרב בֵּית כהנים בעבורתם, ולויים בדוכנם, וישראל המקדש ובמל התמיד, ואין לנו לא כהן ובמקומו ובהלכתו:

בְּלוּלְה בִשְׁמֶן וְנִסְבּוֹ. עלִת שבת בְשַבַּתוֹ, על עלֵת הַתְּמִיד יינה זביום השבת שני בבשים בני שנה תמימם, ושני עשרנים סלת מנחה יכיום השבת שני כבשים. לדידן בארץ הצבי אין אנו אומרים בזמירות פי מוסף שבת ולא נהגינן בזה הדכמיצ צרכי נפשי את ה' וא"כ לזה מתפלל שיהיה חלק לנפש מיהא צזה. כדברי מרן, וטעם מנהגנו דתפלת שחרית במקום תמיד ואין להקריב מוסף קודם.

ב) עי' מרבר קדמות מע' א' אות כ'ט שכתב רבינו כן בשם הרמ"ע מפאנו במאמר אם כל חי ח"ג סי' כ"ג.

וְעָרַךְ עְלֵּיהָ הְעַלָּה וְהַקְּמִיר עְלֵּיהָ חֶלְבֵּי השׁלְמִים, עְלֵּיהָ הִשְׁלֵּם כָּל הַקְרְבְּנוֹת קורמין לתמיד של בין הערבים. שנאמר, וְלְמֵנְתָה, וִמִּנְתָה לְחֲבִתִּין, וְחֲבִתִּין לְנְסְכִין, לְמִנְתָה, וּמִנְתָה לְחֲבִתִּין, וְחֲבִתִּין לְנְסְכִין, ונְסָבין לְמוּסִפּין, ומוּסְפּין לְבִּוּיבין, ובְּוּיבין הַהְמִיר, וָדִם הַהְּמִיר קוֹדֵם לְהַשְּׁבַת שְׁתֵּי קודטת לסדור שני גורי מצים, וסדור שני מערכה גרולה קורטת למערכה שניה של קטרת, ומערכה שניה של קטרת דומרא, ואלבא ראבא שאול, נֵרוֹת, וְהֶטְבָת שְׁתֵּי נֵרוֹת לוֹדֶטֶת לְקְשֹׁרֶת גרות, והָמְבַת חָמֵשׁ גרות קוֹדֶמֶת לְדִם ורשון מובח הפנימי קודם להשבת חמש גורי עצים קודם לרשון מובח הפנימי, אביי, הוה מסדר סדר המערכה משמא ב"כ מכן בים יוסף סי מ"ם. אלא בר שלא כלו לשנוש אלקד דוקאה דאמיי ש"ל דהני הלכשל מרן דהו"ל לומל ה"ל דהבי הלכשל שר לה דהעד בר קרצנום, וכבר ידוע מ"ם פ"ק וגמרא, וצחרו במימרא זו שהיא מענין אם ישראל ואמר כל העם משנה לומר מימרת אביי הלוו, היינו לזכות

ולכן לא כצו לשנום הסדר ההוא, משמע דס"ל כוומיה דהכי הלכמא מידר הסדר אליצא דאצא שאול, וכן נראה דעם הסמ"ג פי קל"ב וכו', מאחר שמצאו (העולם) שאביי

אמת ואמר מרע"ה להקב"ה הלכה כדברי מי, והשיבו דהדבר מסור ביד חכמי הדור, וא"כ כיון דהסברות אמת אהניא לן נמקום <u>לימוד גמרא,</u> ואי אתיא מצינייא מידי דלאו הלכחא, לא איכפח לן דסברא זו ג"כ אמת ואלו ואלו דא"ח. וכמב הרימב"ה שם דשמי המברות

דעירובין אלו ואלו דברי אלקים חיים

ניחא לומר דעיקר חקנת הקדמונים וכאציי דצמרא הוא, ואפשר דטפי שפיר קדמייהו למנקץ כבני הישבה שכן קצלו מרצומיהם ולכן הקדמונים העיד אביי דבני הישבה הסכימו כן

המבת המש נהות קורמת לדם התמיד זרם התמיד קודם להמבת שתי גרות. פלג זלע גלך

אך בסלקוס ישימו הי לבד ואמ"כ בי, אלפי ארכנו הנה מה טוב דע"י העגל נמלבשה הסורה בספורים הם הי ספרים זבי כלאלים בהם, ולעמ"ל יקצלו ספר ויהי בנסוע <u>גדול</u> ויהיו ז' ספרים ניכרון ונודעין, דהשמא אין הפה יכולה לומר שהם ז' דא"כ ממאוננים יהיה סמלס ספר והוא גנוס ישראל, ולעמ"ל הם ז' כי הם אירושי שמוח הקדש וליכא גנות, ולהכי הטבח ה' נרוח לבד לפי הזמן שהם ה' ספרים והטבח כ' נרוח ספרים ועוד צ' נרוח דצלרוף הם ז' קכ"ד |ועדיין לא נחישב אמאי אין מנטיבין הז' כאחד נגד הז' ספרים סרב סגדול מסר"ר אברסם זלס"ס ,כי בעבור זה חלקו הטבח הנרוח הי לבד ובי לבד כאשר יערוך אביי ם"א פ' נהעלותך כחב משם רצינו האר"י וצ"ל,שהמנורה כלליה ופרטיה רמו לחורה|וכחב משם צוארי שלל הפטרח בראשיה משמא דגמרא, שהמטרה רמז למורה שם, ה' ספרים ונחלקו לז' ע"י ויהי גנסוע, וה' נרוח רמז לה' לבד רמז לעמ"ל שיהיו ז' ספרים, ויש מעם נכון לחלקם.

אב"נ ית"ן

כלר"ל שמ"ן

אָנָא, בְּכֹחַ נְּדְלָת יְמִינְךְ, תַּתִּיר צְרוּרָה: קבל רנת עמך, שנבנו, מהרנו, נורא: